

Sygn. akt **VI RCa 10/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Waldemar Pałka

Sędziowie: SO Hanna Niewiadomska

SR del. do SO Arkadiusz Rokicki (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego C. W. (1)** reprezentowanego przez matkę J. K.

przeciwko **R. W.**

o alimenty

na skutek apelacji małoletniego powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 12 listopada 2014 roku

sygn. akt III RC 650/14

I. Apelację oddala.

II. Nie obciąża strony powodowej kosztami procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VI RCa 10/15

UZASADNIENIE

J. K., działająca w imieniu małoletniego syna C. W. (1), wniosła o zasądzenie od pozwanego R. W. na rzecz małoletniego alimentów w kwocie po 1.300 zł miesięcznie. Motywując swoje żądanie podała, że pozwany jest ojcem małoletniego. Strony zamieszkiwały wspólnie do końca maja 2014r. Matka dziecka obecnie pozostaje pod opieką Ośrodka (...) dla O(...)w O.. Ponadto pracuje jako nauczyciel na czas określony, tj. do końca sierpnia 2014r. oraz na umowę zlecenie. Swoje zarobki określiła na łączną kwotę około 2.300 zł miesięcznie, zaś koszty utrzymania syna na 1.300 zł.

Pozwany R. W., w odpowiedzi na pozew, uznał powództwo do kwoty po 400 zł miesięcznie. Uzasadniając swoje stanowisko podał, że od czerwca 2014r. przekazuje na rzecz syna kwotę 300 zł miesięcznie i utrzymuje z dzieckiem stały kontakt. Odnośnie swoich dochodów wskazał, iż stanowi je kwota 3.000 zł netto miesięcznie z tytułu pracy w firmie (...) w O.. Dodatkowo otrzymuje premie uznaniowe wysokości 500 zł co kilka miesięcy. Swoje wydatki określił na kwotę 3.086,06 zł.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, wyrokiem z dnia 12 listopada 2014r., zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 30 maja 2014r. i oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Sąd ten odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie zniósł i wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy ustalił, że J. K.i R. W.pozostawali w związku nieformalnym, z którego pochodzi małoletni C. W. (1), urodzony (...)Strony zamieszkiwały wspólnie do 24 maja 2014r. Obecnie małoletni ma niespełna (...)lat. Jest zdrowy i rozwija się prawidłowo. Uczęszcza do przedszkola niepublicznego, za które odpłatność wynosi 400 zł miesięcznie. Koszt wyprawki i ubezpieczenia wyniósł około 250 zł. Ponadto małoletni uczęszcza na dodatkowe zajęcia Aikido, które generują wydatki w wysokości 90 zł miesięcznie. Na zakup odzieży dla chłopca przeznaczana jest kwota około 120 zł w wymiarze miesiąca. Matka małoletniego wynajmuje aktualnie mieszkanie. Tytułem czynszu uiszcza opłatę w kwocie 900 zł, a także ponosi dodatkowe opłaty eksploatacyjne wynoszące średnio 300 zł miesięcznie. Pracuje jako nauczyciel języka angielskiego w wymiarze 1/2 etatu w Liceum Ogólnokształcącym (...)w O.z wynagrodzeniem 950 zł brutto miesięcznie oraz w analogicznym wymiarze godzin i z takim samym wynagrodzeniem w Liceum Ogólnokształcącym (...)w O.. Obie umowy zawarte zostały na czas określony, tj. do dnia 23 stycznia 2015r. Dodatkowo świadczy usługi dydaktyczne na podstawie dwóch umów zlecenia w (...)Szkole Zawodowej (...)w O.. Zakończenie wykonania zlecenia jednej z nich nastąpi w dniu 31 sierpnia 2015r. Tytułem niniejszej umowy J. K.należy jest wynagrodzenie w wysokości 2.880 zł brutto. Wykonanie zlecenia drugiej umowy nastąpi natomiast w dniu 08 lutego 2015r. W związku z tą umową matce małoletniego przysługiwać będzie wynagrodzenie w wysokości 630 zł brutto. Dodatkowo matka małoletniego pracuje popołudniami w szkole językowej (...). Praca w Szkole (...)odbywa się w weekendy. W październiku, z tytułu wszystkich umów, J. K.osięgnęła dochód wysokości 3.104,02 zł netto. W celu szybszego przemieszczania się użytkuje samochód rodziców. Na zakup paliwa przewiduje kwotę 300 - 400 zł miesięcznie. Całkowity koszt zakupu przez nią żywności wynosi 500 - 600 zł miesięcznie. Pozwany R. W.zatrudniony jest w firmie (...)z wynagrodzeniem 2.993 zł netto miesięcznie. W marcu 2014r. otrzymał premię za staż pracy (1.000 zł), natomiast ostatnią premię uznaniową otrzymał w lipcu w kwocie 438,70 zł. Pozwany założył na rzecz małoletniego polisę kapitałową wpłacając na ten cel kwotę około 200 zł miesięcznie. Zamierza z niej jednak zrezygnować ze względu na zbyt duże obciążenie dla jego budżetu. Pozwany nadal spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty w 2007r. na kwotę 240.000 zł. Rata kredytu kształtuje się na poziomie 1.200 zł miesięcznie. Ponośzone przez niego opłaty mieszkaniowe wynoszą łącznie około 400 zł. Dodatkowo R. W.opłaca telefon (60 - 100 zł), korzysta z samochodu służbowego płacąc 84 zł miesięcznie. Pozwany spędza z synem jeden z wolnych dni tygodnia oraz kilka godzin popołudniowych jednego z dni roboczych. Zakupił małoletniemu zabawki, z których chłopiec może korzystać będąc u ojca.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, wydając wyrok z dnia 12 listopada 2014r., za podstawę swojego rozstrzygnięcia przyjął przepisy art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o. Sąd ten uznał, że przedmiotowe powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części. Ustaleń w zakresie stanu faktycznego Sąd dokonał w oparciu o przedłożone przez strony postępowania dokumenty. Wiarygodności odmówił jedynie złożonym przez matkę małoletniego dokumentom w postaci rachunków fiskalnych. Przedłożenie przez J. K.kilku paragonów datowanych na ten sam dzień z tego samego sklepu pozwala przypuszczać, że pochodzą one od różnych osób, co tym samym pozbawia je wiarygodności. Analiza całokształtu materiału dowodowego doprowadziła Sąd Rejonowy do przekonania, że przedmiotowe roszczenie - skądinąd słuszne - jest jednak znaczne wygórowane. Wysokości żądania przeczy sam wiek małoletniego. C. W. (1)ma obecnie niespełna (...) lat. Przyjmując tożsamy udział obojga rodziców w kosztach jego utrzymania nie sposób przyjąć, aby na zaspokojenie podstawowych potrzeb dziecka w wieku małoletniego powoda wymagana była kwota aż 2.600 zł miesięcznie. Ponadto małoletni C. W. (1)rozwija się w sposób prawidłowy i adekwatny do swojej grupy wiekowej. Nie wymaga zatem dodatkowych nakładów pieniężnych, za wyjątkiem tych, które służą zaspokojeniu usprawiedliwionych potrzeb bytowych rozumianych jako podstawowe. Poza wydatkami na przedszkole (400 zł), na zajęcia dodatkowe (90 zł) oraz na zakup odzieży (120 zł) J. K.nie przedstawiła żadnych innych wydatków stanowiących stałe koszty utrzymania jej syna. Wobec powyższego, Sąd I instancji uznał za zasadne ujęcie kwoty 600 zł, stanowiącej niemalże sumę wskazanych wyżej wydatków, jako kwoty alimentów należnych małoletniemu C.od jego ojca. Pomimo osobistego czynnego udziału w życiu syna, pozwany powinien partycypować także w materialnym wymiarze jego egzystencji. Należy bowiem pamiętać, że małoletni rozwija się dynamicznie, co pociąga za sobą jego szybki wzrost wymagający

częstej wymiany odzieży oraz obuwia. Ponadto systematycznemu zwiększeniu ulegają także sumy przeznaczane na zakup dla niego żywności czy też na zapewnienie mu rozrywek adekwatnych do wieku i zainteresowań. Jednocześnie Sąd Rejonowy uznał wskazaną kwotę jako pozostającą w granicach płatniczych pozwanego. Wykazane przez R. W. stałe koszty, na które składają się opłaty mieszkaniowe, rata kredytu, opłata za telefon i ryczałt za eksploatację samochodu służbowego wynoszą bowiem 1.784 zł. Uwzględniając nawet dodatkową konieczność zakupu przez pozwanego żywności oraz odzieży, osiągnięty przez pozwanego dochód, czyni możliwym przekazywanie przez niego dla syna kwoty 600 zł w wymiarze miesiąca. Ponadto Sąd Rejonowy uznał, że z uwagi na wiek dziecka obowiązek alimentacyjny J. K. wobec małoletniego nie może sprowadzać się wyłącznie do osobistych starań o jego wychowanie, jak to było w pierwszych latach jego życia. Małoletni powód uczęszcza obecnie do przedszkola, zaś znaczną część czasu wolnego spędza u dziadków.

Od powyższego orzeczenia apelację złożył powód w części dotyczącej oddalającej powództwo i zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego – art. 133 § 1 k.r.o. w związku z art. 135 § 1 k.r.o. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że potrzeby małoletniego pozwalają na zasądzenie jedynie alimentów w kwocie 600 zł, podczas gdy rzeczywista kwota należnych alimentów wynosi co najmniej 850 zł miesięcznie.
2. Naruszenie przepisów postępowania – art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i błędne ustalenie stanu faktycznego przejawiające się w:
  - a. bezpodstawnym niedaniu wiary dowodom przedstawionym przez powódkę w zakresie wydatków ponoszonych na utrzymanie syna,
  - b. pominięciu przy orzekaniu dowodów świadczących o wyższych kosztach niezbędnych do utrzymania dziecka, niż wskazane w wyroku (koszty wyżywienia i mieszkania),
  - c. zaniżeniu wysokości wynagrodzenia miesięcznego pozwanego poprzez ustalenie, że jego miesięczne wynagrodzenie netto wynosi 2.993 zł, podczas gdy jest ono wyższe i wynosi przeciętnie 3.348 zł miesięcznie netto,
  - d. błędnym przyjęciu, że pozwany założył na rzecz małoletniego polisę ubezpieczeniową.

Mając na względzie powyższe zarzuty strona skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zwiększenie zasądzonej kwoty alimentów do 830 zł, począwszy od 30 maja 2014r. i zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania przed sądem II instancji.

W uzasadnieniu apelacji powód podniósł, iż Sąd I instancji, ustalając wysokość alimentów, uwzględnił jedynie część wydatków koniecznych do normalnego, codziennego rozwoju dziecka i pominął całkowicie koszty związane z mieszkaniem małoletniego oraz z jego wyżywieniem. Udział pozwanego w kosztach zaspokajania potrzeb mieszkaniowych małoletniego powinien wynosić 312,50 zł miesięcznie. Ponadto Sąd Rejonowy w Olsztynie bezpodstawnie nie dał wiary dowodom dotyczącym zakupu żywności. Miesięczny koszt wyżywienia dziecka wynosi 400 zł i jest to kwota całkowicie wiarygodna, nawet bez przedstawiania paragonów potwierdzających zakup żywności. Tak więc pozwany powinien partycypować w tych kosztach w wysokości 200 zł miesięcznie. Ponadto potrzeby dziecka obejmują także kwotę co najmniej 200 zł miesięcznie, przeznaczoną na rozrywkę i zapewnienie podstawowych środków czystości. Miesięczne koszty utrzymania dziecka wynoszą 1.835 zł, a udział pozwanego w ich zaspokajaniu powinien wynosić 913,50 zł miesięcznie. Ponadto Sąd I instancji zaniżył wysokość dochodów pozwanego o 250 zł miesięcznie. Nie jest również prawdą, że pozwany wykupił dziecku polisę ubezpieczeniową,

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd I instancji ustalił wszystkie istotne fakty i wyciągnął z nich logiczne wnioski, a ustalenia te i wnioski Sąd Okręgowy przyjął jako własne. Sąd ten prawidłowo przyjął, iż podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowią przepisy art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, ustalając na mocy zaskarżonego wyroku, obowiązek alimentacyjny pozwanego na rzecz małoletniego powoda na kwotę po 600 zł miesięcznie, uwzględnił prawidłowo zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego R. W. (art. 135 § 1 k.r.o.). Wbrew zarzutom zawartym w apelacji Sąd Okręgowy uznał, że prawidłowo zostały ustalone możliwości zarobkowe i dochody ojca małoletniego powoda. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd I instancji ustalił, iż miesięczne dochody pozwanego wynoszą 2.993 zł netto miesięcznie. Poza tym w marcu 2014r. otrzymał premię za staż pracy w wysokości 1.000 zł. Natomiast ostatnią premię uznaniową w kwocie 438,70 zł pobrał w lipcu 2014r.

Za nieuzasadniony uznać również należało zarzut niewłaściwego ustalenia potrzeb małoletniego C. W. (1). Trafnie wskazano u uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że wysokość żądania nie uwzględnia wieku małoletniego. C. W. (1) ma obecnie (...) lat. Rozwija się w sposób prawidłowy i adekwatny do swojej grupy wiekowej. Nie wymaga zatem dodatkowych nakładów pieniężnych, za wyjątkiem tych, które służą zaspokojeniu usprawiedliwionych potrzeb bytowych rozumianych jako podstawowe. Podkreślenia wymaga również fakt, że w chwili obecnej małoletni zamieszkuje u rodziców J. K., która w związku z tym nie ponosi kosztów związanych z wynajęciem i utrzymaniem mieszkania.

Ustalając alimenty w powyższej wysokości w należało mieć również na uwadze, że obowiązek alimentacyjny spoczywa także na matce małoletniego powoda z tym zastrzeżeniem, że obowiązek ten jest przez nią również realizowany poprzez o osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.). W związku z tym, że zasądzona w zaskarżonym wyroku kwota alimentów pokrywa w znacznym stopniu koszty utrzymania małoletniego C. W. (1) oraz wliczając kwoty, które na ten cel powinna przeznaczać jego matka (jej dochody ustalone zostały przez Sąd Rejonowy na kwotę około 3.000 zł miesięcznie), usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, w ocenie Sądu Okręgowego, powinny być w ten sposób zaspokojone. Trafnie wskazał Sąd I instancji, że ojciec regularnie spotyka się z małoletnim synem, z którym spędza jeden dzień w weekend i kilka godzin po zajęciach w przedszkolu w tygodniu. W tym czasie ponosi koszty utrzymania dziecka i zapewnienia mu atrakcyjnych form spędzania wolnego czasu.

Sąd Okręgowy uznał, że ocena materiału dowodowego nie narusza zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy dokonał wnikliwej i prawidłowej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym również w zakresie ustalenia potrzeb powoda C. W. (1).

Uznając zatem, że apelacja nie ma uzasadnionych podstaw, na mocy art. 385 k.p.c., Sąd Okręgowy ją oddalił.

Mając na względzie sytuację materialną i dochody matki małoletniego C. W. (1) Sąd Okręgowy w Olsztynie, na mocy art. 102 k.p.c., nie obciążył strony powodowej kosztami procesu za instancję odwoławczą.